

การรับรู้ภาพลักษณ์ดนตรีกู๋เจิงของนักศึกษาระดับอุดมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร
The Image perception towards Guzheng music
of University Students in the Bangkok Area

ศุภชัย ภิญญธนาบัตร¹ และ ปรียา รินรัตนากร²
Supphachai Pinyathanabat¹ and Pariya Rinratanakorn²

¹ นักศึกษาปริญญาโท สาขาการโฆษณาและการสื่อสารการตลาด มหาวิทยาลัยศรีปทุม วิทยาเขตชลบุรี

² Ph.D. (Communication Arts) อาจารย์ คณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม วิทยาเขตชลบุรี

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาความแตกต่างในการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับดนตรีกู๋เจิงของนักศึกษาระดับอุดมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร 2) ความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับข่าวสารกับความรู้เกี่ยวกับดนตรีกู๋เจิง 3) ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้กับทัศนคติที่มีต่อดนตรีกู๋เจิง 4) ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติกับการรับรู้ภาพลักษณ์เกี่ยวกับดนตรีกู๋เจิง ใช้วิธีวิจัยเชิงสำรวจจากกลุ่มตัวอย่าง 400 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มแบบหลายขั้นตอน เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถาม มีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.83 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน ผลการวิจัยพบว่า 1) กลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะทางประชากรด้านเพศ อายุ และรายได้แตกต่างกัน มีการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับดนตรีกู๋เจิงไม่แตกต่างกัน 2) การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับดนตรีกู๋เจิงไม่มีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับดนตรีกู๋เจิง 3) ความรู้เกี่ยวกับดนตรีกู๋เจิงมีความสัมพันธ์กับทัศนคติที่มีต่อดนตรีกู๋เจิง 4) ทัศนคติที่มีต่อดนตรีกู๋เจิงมีความสัมพันธ์กับการรับรู้ภาพลักษณ์เกี่ยวกับดนตรีกู๋เจิง

คำสำคัญ : การรับรู้ภาพลักษณ์ / ดนตรีกู๋เจิง / การเปิดรับข่าวสาร / ทัศนคติ / นักศึกษาระดับอุดมศึกษา

ABSTRACT

This research had objectives to investigate: 1) the difference of media exposure to Guzheng music among university students in the Bangkok area, 2) the relationship between their media exposure and knowledge of Guzheng music, 3) the relationship between their knowledge and attitude towards Guzheng music, and 4) the relationship between their attitude and image perception of Guzheng music. The survey research with a sample of 400 students was conducted through multi-stage random sampling method. The tool for data collection was questionnaire of which the overall reliability was 0.83. Statistics used for data analysis were percentage, mean, standard deviation, test of means difference, one-way analysis of variance, and Pearson's correlation coefficient. The research results showed that 1) the respondents with different genders, ages, and incomes had no difference of media exposure to Guzheng music; 2) the media exposure to Guzheng music did not have a relationship with the knowledge of Guzheng music; 3) the knowledge of Guzheng music had a relationship with the attitude towards Guzheng music; and 4) the attitude towards Guzheng music had a relationship with the image perception of Guzheng music.

Keywords : Image Perception / Guzheng Music / Media Exposure / Attitude / University Students

บทนำ

ความผูกพันที่ยาวนานและวัฒนธรรมที่ใกล้ชิด ทำให้ความสัมพันธ์ด้านสังคมและวัฒนธรรมระหว่างไทย-จีนพัฒนาไปอย่างใกล้ชิดและแนบแน่นมาโดยตลอด ประชาชนของทั้งสองประเทศมีการไปมาหาสู่เพื่อเผยแพร่และแลกเปลี่ยนด้านวัฒนธรรมอย่างต่อเนื่อง ตั้งแต่การแลกเปลี่ยนการแสดงศิลปวัฒนธรรม ทั้งแบบพื้นบ้านและแบบประจำชาติ ซึ่งประสบผลสำเร็จอย่างดี และได้รับการต้อนรับอย่างดีเสมอมา นอกจากนี้ ความสัมพันธ์ยังได้รับการส่งเสริมโดยพระบรมวงศานุวงศ์ของไทย โดยเฉพาะสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ซึ่งทรงสนพระทัยในภาษาวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์ของจีน ทรงเป็นแบบอย่างที่ดีของประชาชน และเยาวชนในการศึกษาเรียนรู้ภาษาและวัฒนธรรมจีน ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อการส่งเสริมความเข้าใจอันดีระหว่างประชาชนของทั้งสองประเทศ อีกทั้งสมเด็จพระเจ้าลูกเธอ เจ้าฟ้าจุฬาภรณวลัยลักษณ์ อัครราชกุมารีทรงมีพระอัจฉริยภาพทางดนตรี โดยทรงเป็นพระราชวงศ์พระองค์แรกของโลกที่สามารถทรงเครื่องดนตรีของราชสำนักจีนอย่าง “กู่เจิง” ได้ไพเราะจนสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนจีนได้ถวายตำแหน่ง “ทูตวัฒนธรรม” และทรงริเริ่มการแสดงดนตรี “สายสัมพันธ์สองแผ่นดิน” ซึ่งมีส่วนสำคัญต่อการส่งเสริมความร่วมมือด้านวัฒนธรรมระหว่างกัน ทั้งนี้ความสัมพันธ์ด้านสังคมและวัฒนธรรมนับวันจะยิ่งมีความสำคัญมากขึ้น เนื่องจากเกี่ยวพันอย่างลึกซึ้งซึ่งต่อการส่งเสริมความสัมพันธ์ในระดับประชาชน ซึ่งถือเป็นพื้นฐานสำคัญในการพัฒนาความสัมพันธ์ระหว่างไทย-จีนในด้านอื่นๆ (“เจ้าฟ้าหญิงจุฬาภรณ” เสด็จฯ กรุงปักกิ่ง ทรง “กู่เจิง” สานสายสัมพันธ์ไทย-จีน. หนังสือพิมพ์แนวหน้า. 2556) เห็นได้ว่าตั้งแต่สมัยอดีตจนถึงปัจจุบัน ได้มีการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมที่งดงามเรื่อยมาระหว่างไทย-จีน อีกทั้งประเทศจีนกำลังมีอิทธิพลในด้านต่างๆ ต่อประเทศไทยอย่างมาก จึงทำให้การมีความสัมพันธ์ระหว่างประเทศที่ติดต่อกันเป็นเรื่องที่ติดต่อประเทศไทยและจีน ด้วยเหตุนี้เองดนตรีจึงเป็นส่วนหนึ่งที่ใช้ในการสานสัมพันธ์ไทย-จีน อย่างเช่นดนตรีกู่เจิงในปัจจุบันเริ่มเป็นที่สนใจของประชาชนคนไทย โดยเฉพาะสมเด็จพระเจ้าลูกเธอ เจ้าฟ้าจุฬาภรณวลัยลักษณ์ อัครราชกุมารี ทรงเป็นผู้ที่ทำให้ประชาชนคนไทยนั้นได้รู้จักดนตรีกู่เจิงมากยิ่งขึ้น

การรับรู้ภาพลักษณ์ หมายถึง ข้อเท็จจริง บวกกับการประเมินส่วนตัว แล้วกลายเป็นภาพที่ฝังอยู่ในความรู้สึกนึกคิดของบุคคล ข้อเท็จจริงที่บุคคลใดบุคคลหนึ่งประสบอาจแตกต่างจากความเป็นจริงก็ได้ เนื่องจากการรับรู้ การเรียนรู้ของ

แต่ละบุคคลมีความแตกต่างกันจึงทำให้การประเมินส่วนตัวของบุคคลต่อเหตุการณ์หนึ่งๆ นั้นมีการตีความให้สอดคล้องกับการเรียนรู้ และยากที่จะเปลี่ยนแปลงเพราะการเปลี่ยนภาพลักษณ์คือการเปลี่ยนแปลงกระบวนการรับรู้ของมนุษย์ซึ่งเป็นโครงสร้างทางความคิดที่มีความรู้ ความเชื่อและทัศนคติเป็นองค์ประกอบ โดยองค์ประกอบดังกล่าว ถูกนำมาใช้ในการประเมินภาพลักษณ์ที่บุคคลประสบถ้าสอดคล้องกับการเรียนรู้และการรับรู้ตั้งแต่อดีต บุคคลนั้นยอมรับในภาพลักษณ์แต่ถ้าไม่สอดคล้องบุคคลนั้นจะปฏิเสธ (เสรี วงษ์มณฑา. 2542) ในการศึกษาครั้งนี้จะหมายถึง ภาพในใจเกี่ยวกับดนตรีกู่เจิงของนักศึกษาระดับอุดมศึกษาใน เขตกรุงเทพมหานคร สามารถสื่อให้เห็นถึงการรับรู้ภาพลักษณ์ทั้ง 4 ด้าน คือ ด้านเครื่องดนตรี ด้านผู้บรรเลง ด้านวัฒนธรรมและด้านบทเพลง

เนื่องจากดนตรีกู่เจิงเป็นเครื่องดนตรีราช สำนักจีน ซึ่งหารับชมรับฟังได้ยาก โดยเฉพาะประชาชนคนไทยส่วนมากยังไม่รู้จักเครื่องดนตรีชนิดนี้ ผู้วิจัยจึงทำการศึกษาเพื่อให้ได้ข้อมูลเกี่ยวกับการเปิดรับข่าวสารความรู้ ทัศนคติและการรู้ภาพลักษณ์เกี่ยวกับดนตรีกู่เจิง ของเยาวชนของชาติที่กำลังศึกษาในระดับอุดมศึกษา ที่กำลังจะออกไปพัฒนาประเทศในด้านต่างๆ จึงทำการศึกษาเรื่อง “การรับรู้ภาพลักษณ์ดนตรีกู่เจิง ของนักศึกษาระดับอุดมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร” การวิจัยครั้งนี้ศึกษาเฉพาะสถานศึกษาระดับอุดมศึกษา ในกรุงเทพมหานครที่เปิดสอนภาควิชาดนตรีเท่านั้น เพราะนักศึกษาจะมีการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับดนตรีมากกว่าสถานศึกษาที่ไม่มีภาควิชาดนตรี ทั้งนี้เพื่อเป็นแนวทางในการสืบสานวัฒนธรรมและส่งเสริมความสัมพันธ์ไทย-จีนต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาความแตกต่างในการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับดนตรีกู่เจิงของนักศึกษาระดับอุดมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานครที่มีลักษณะทางประชากรต่างกัน
2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับข่าวสารกับความรู้เกี่ยวกับดนตรีกู่เจิง
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความรู้กับทัศนคติที่มีต่อดนตรีกู่เจิง
4. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติกับการรับรู้ภาพลักษณ์เกี่ยวกับดนตรีกู่เจิง

สมมติฐานการวิจัย

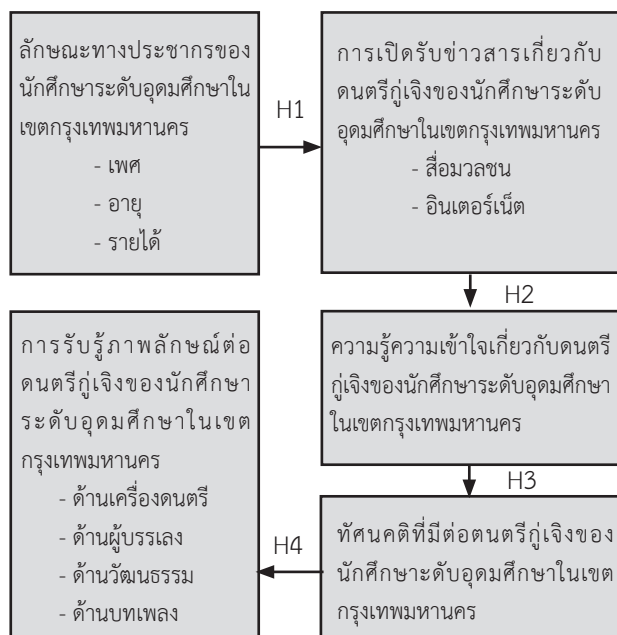
1. นักศึกษาระดับอุดมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานครที่มีลักษณะทางประชากรแตกต่างกัน มีการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับดนตรีกู่เจิงแตกต่างกัน

2. การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับดนตรีแจ๊ซของนักศึกษาระดับอุดมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานครมีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับดนตรีแจ๊ซ
3. ความรู้เกี่ยวกับดนตรีแจ๊ซของนักศึกษาระดับอุดมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานครมีความสัมพันธ์กับทัศนคติที่มีต่อดนตรีแจ๊ซ
4. ทัศนคติที่มีต่อดนตรีแจ๊ซของนักศึกษาระดับอุดมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานครมีความสัมพันธ์กับ การรับรู้ภาพลักษณ์เกี่ยวกับดนตรีแจ๊ซ

กรอบแนวคิดการวิจัย

การวิจัยเรื่องการรับรู้ภาพลักษณ์ดนตรีแจ๊ซของนักศึกษาระดับอุดมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยกำหนดกรอบแนวคิดเกี่ยวกับกระบวนการเกิดภาพลักษณ์ ตามแนวคิดของ Boulding (1975) สรุปเป็นกรอบแนวคิดการวิจัย ดังนี้

วิธีดำเนินงานวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ นักศึกษา ระดับอุดมศึกษา ซึ่งกำลังศึกษาอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร และเป็นผู้ที่เคยเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับดนตรีแจ๊ซ จำนวน 400 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ นักศึกษาระดับอุดมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 400 คน โดยกำหนดความคลาดเคลื่อนที่เกิดจากการสุ่มตัวอย่างไม่เกินร้อยละ 5 หรือ .05 กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 400 คน ใช้วิธีสุ่มแบบหลายขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 สุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling) ใช้วิธีการจับฉลาก สถานศึกษาระดับอุดมศึกษาของรัฐบาลและเอกชนที่เปิดสอนภาควิชาดนตรีได้สถานศึกษา รวม 4 แห่ง

ขั้นตอนที่ 2 การเลือกกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาแบบโควตา (Quota Sampling) จากสถานศึกษาระดับอุดมศึกษาของรัฐบาลและเอกชนที่เปิดสอนภาควิชาดนตรีที่อยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร โดยกำหนดจำนวนกลุ่มตัวอย่างของแต่ละสถานศึกษาเท่าๆ กัน

สถานศึกษาระดับอุดมศึกษาที่มีการเปิดสอนเอกดนตรี ที่อยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร	กลุ่มตัวอย่าง
1. สถานศึกษาของรัฐบาล 1	100
2. สถานศึกษาของรัฐบาล 2	100
3. สถานศึกษาของเอกชน 1	100
4. สถานศึกษาของเอกชน 2	100
รวม	400

ขั้นตอนที่ 3 การเลือกกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาแบบบังเอิญ (Accidental Sampling) และแจกแบบสอบถามให้ได้รับตามจำนวนที่กำหนด

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือแบบสอบถามที่แบ่งเป็น 5 ส่วน คือ 1) ลักษณะทั่วไปทางประชากรของกลุ่มตัวอย่าง (Checklist) ประกอบด้วยคำถามเกี่ยวกับเพศ อายุ และรายได้ของผู้ตอบแบบสอบถาม 2) แบบสอบถามเกี่ยวกับการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับดนตรี แจ๊ซ 3) คำถามเกี่ยวกับความรู้ของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อดนตรีแจ๊ซ เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Likert Scale) แบ่งออกเป็น 2 ระดับ 4) คำถามเกี่ยวกับทัศนคติต่อดนตรีแจ๊ซ และ 5) คำถามเกี่ยวกับการรับรู้ภาพลักษณ์ของดนตรีแจ๊ซ แบบสอบถามส่วนที่ 2 , 4 และ 5 เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Likert Scale) 5 ระดับ หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามโดย ใช้สัมประสิทธิ์อัลฟา (Alpha-Coefficient) ตามวิธีของครอนบาค (Cronbach) ได้เท่ากับ 0.83

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยติดตามเก็บข้อมูลด้วยตนเองจากกลุ่มตัวอย่าง และได้กลับคืนมา จำนวน 400 ฉบับ คิดเป็น ร้อยละ 100 เมื่อกลุ่มตัวอย่างกรอกแบบสอบถามเรียบร้อยแล้วจึงตรวจสอบความ

ถูกต้องและความครบถ้วนของคำตอบเพื่อป้องกันแบบสอบถามที่กลับมาแบบไม่สมบูรณ์ โดยใช้ระยะเวลาในการวิจัยครั้งนี้ตั้งแต่ เมษายน - พฤษภาคม พ.ศ. 2557

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ระดับการเปิดรับข่าวสารของนักศึกษา ระดับอุดมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร โดยการหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว

2. การวิเคราะห์ค่าความสัมพันธ์

2.1 วิเคราะห์ค่าความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับข่าวสารกับความรู้อันเกี่ยวกับดนตรีกู๋เจิง

2.2 วิเคราะห์ค่าความสัมพันธ์ระหว่างความรู้กับทัศนคติที่มีต่อดนตรีกู๋เจิง

2.3 วิเคราะห์ค่าความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติกับการรับรู้ภาพลักษณ์เกี่ยวกับดนตรีกู๋เจิง

สรุปผลการวิจัย

1. นักศึกษาระดับอุดมศึกษาในกรุงเทพมหานครที่มีลักษณะทางประชากรแตกต่างกัน มีการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับดนตรีกู๋เจิงไม่แตกต่างกัน ดังตารางที่ 1-3

ตารางที่ 1 แสดงการทดสอบความแตกต่างระหว่างเพศกับการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับดนตรีกู๋เจิง

การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับดนตรีกู๋เจิง	เพศ	จำนวน n	\bar{X}	S.D.	t	sig
สื่อมวลชน	ชาย	108	2.19	1.017	-1.594	.10
	หญิง	292	2.36	0.963		
อินเทอร์เน็ต	ชาย	108	2.56	1.24	-1.373	.10
	หญิง	292	2.76	1.3		

ตารางที่ 2 แสดงการทดสอบความแตกต่างระหว่างอายุกับการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับดนตรีกู๋เจิง

การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับดนตรีกู๋เจิง	อายุ	จำนวน n	\bar{X}	S.D.	F	sig
สื่อมวลชน	17-19 ปี	147	2.30	0.98	0.103	.90
	20-22 ปี	219	2.33	0.98		
	23-25 ปี	34	2.25	0.97		
	รวม	400	2.31	0.98		
อินเทอร์เน็ต	17-19 ปี	147	2.70	1.38	0.774	.46
	20-22 ปี	219	2.67	1.28		
	23-25 ปี	34	2.97	1.35		
	รวม	400	2.70	1.32		

ตารางที่ 3 แสดงการทดสอบความแตกต่างระหว่างรายได้กับการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับดนตรีกู๋เจิง

การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับดนตรีกู๋เจิง	รายได้	จำนวน n	\bar{X}	S.D.	F	sig
สื่อมวลชน	0-5,000 บาท	164	2.31	0.97	0.526	.72
	5,001-10,000 บาท	135	2.35	1.01		
	10,001-20,000 บาท	80	2.22	0.93		
	20,001-30,000 บาท	17	2.55	0.64		
	30,001-50,000 บาท	4	2.08	0.63		
	รวม	400	2.31	0.98		
อินเทอร์เน็ต	0-5,000 บาท	164	2.61	1.33	0.816	.52
	5,001-10,000 บาท	135	2.76	1.38		
	10,001-20,000 บาท	80	2.74	1.28		
	20,001-30,000 บาท	17	3.12	1.05		
	30,001-50,000 บาท	4	2.25	0.95		
	รวม	400	2.70	1.32		

2. การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับดนตรีกู๋เจิงของนักศึกษา อุดมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญกับความรู้เกี่ยวกับดนตรีกู๋เจิง ดังตารางที่ 4

ตารางที่ 4 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับดนตรีกู๋เจิงกับความรู้เกี่ยวกับดนตรีกู๋เจิง

ตัวแปร	ค่าสหสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับดนตรีกู๋เจิง	sig
สื่อมวลชน	0.077	.15
โทรทัศน์	0.075	.13
หนังสือพิมพ์	0.078	.12
ภาพยนตร์	0.043	.39
อินเทอร์เน็ต	0.061	.22

3. ความรู้เกี่ยวกับดนตรีกู๋เจิงของนักศึกษาระดับอุดมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร มีความสัมพันธ์เชิงบวกในระดับต่ำมากกับทัศนคติที่มีต่อดนตรีกู๋เจิง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 อธิบายได้ว่า นักศึกษาที่มีความรู้เกี่ยวกับดนตรีกู๋เจิงมีทัศนคติเชิงบวกต่อดนตรีกู๋เจิง ดังตารางที่ 5

ตารางที่ 5 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างความรู้เกี่ยวกับดนตรีกู๋เจิงกับทัศนคติที่มีต่อดนตรีกู๋เจิง

ตัวแปร	ค่าสหสัมพันธ์กับทัศนคติที่มีต่อดนตรีกู๋เจิง	sig
ความรู้เกี่ยวกับดนตรีกู๋เจิง	0.182**	.00

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4. ทักษะคิดที่มีต่อดนตรีคู่ใจของนักศึกษาระดับอุดมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร กับการรับรู้ภาพลักษณ์เกี่ยวกับดนตรีคู่ใจมีความสัมพันธ์กันทางบวกระดับปานกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 อธิบายได้ว่า นักศึกษาที่มีทัศนคติเชิงบวกต่อดนตรีคู่ใจก็จะมีการรับรู้ภาพลักษณ์เกี่ยวกับดนตรีคู่ใจ ดังตารางที่ 6

ตารางที่ 6 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติที่มีต่อดนตรีคู่ใจกับการรับรู้ภาพลักษณ์เกี่ยวกับดนตรีคู่ใจ

ตัวแปร	การรับรู้ภาพลักษณ์	ค่าสหสัมพันธ์กับการรับรู้ภาพลักษณ์เกี่ยวกับดนตรีคู่ใจ	sig
ทัศนคติที่มีต่อดนตรีคู่ใจ	ด้านเครื่องดนตรี	0.61**	.00
	ด้านผู้บรรเลง	0.57**	.00
	ด้านวัฒนธรรม	0.64**	.00
	ด้านบทเพลง	0.53**	.00
	ภาพรวม	0.69**	.00

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

อภิปรายผลการวิจัย

1. นักศึกษาระดับอุดมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานครที่มีลักษณะทางประชากร ด้านเพศ อายุ และรายได้แตกต่างกันมีการเปิดรับข่าวสารที่ไม่แตก ต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับ (Wilbur Schramm, 1973) ที่กล่าวว่า บุคคลจะเปิดรับหรือไม่เปิดรับและแสวงหาข้อมูลแตกต่างกันตามทฤษฎีความแตกต่างระหว่างบุคคล กล่าวคือ แต่ละบุคคลจะมีความแตกต่างกันออกไปในเรื่องของอุปนิสัย บุคลิกภาพ ทัศนคติ สติปัญญา ความรู้และความสนใจ นอกจากนี้ยังขึ้นอยู่กับสภาพสังคมและวัฒนธรรมของแต่ละบุคคลด้วย

2. การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับดนตรีคู่ใจของนักศึกษาระดับอุดมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญกับความรู้เกี่ยวกับดนตรีคู่ใจ ทั้งนี้อาจเป็นไปได้ว่าสื่อที่ได้นำเสนอข่าวสารเกี่ยวกับดนตรีคู่ใจมีอยู่อย่างจำกัด ทั้งยังให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับดนตรีคู่ใจในระดับพื้นฐาน (ด้านเครื่องดนตรี ด้านผู้บรรเลง ด้านวัฒนธรรมและด้านบทเพลง) และได้มีความต่อเนื่องในการนำเสนอข่าวสารตลอดจนนำเสนอในระยะเวลาแค่ช่วงสั้นๆ ดังนั้น การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับดนตรีคู่ใจจึงไม่สัมพันธ์กับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับดนตรีคู่ใจ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ศิริพร อ้วนคำ (2544) ศึกษาเรื่อง ข่าวสาร ความรู้ การมีส่วนร่วมในกิจกรรมเพื่อ

สิ่งแวดล้อมของนักเรียนในโรงเรียน ที่เข้าร่วมโครงการโรงเรียนสร้างสรรค์สิ่งแวดล้อมดีเด่นเฉลิมพระเกียรติ ผลการวิจัยพบว่า การเปิดรับข่าวสารเรื่องสิ่งแวดล้อมของนักเรียนที่เข้าร่วมโครงการโรงเรียนสร้างสรรค์สิ่งแวดล้อมดีเด่นเฉลิมพระเกียรติ ไม่มีความสัมพันธ์กับความรู้เรื่องสิ่งแวดล้อม

3. ความรู้เกี่ยวกับดนตรีคู่ใจของนักศึกษาระดับอุดมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญกับทัศนคติที่มีต่อดนตรีคู่ใจ แต่เป็นความสัมพันธ์ระดับต่ำมาก ซึ่งสอดคล้องกับ แนวคิดของ Zimbardo and Ebbesen (1969) ที่กล่าวว่า องค์ประกอบด้านความรู้ (Cognitive Component) คือ ส่วนที่ประกอบที่เป็นความเชื่อของบุคคลเกี่ยวกับสิ่งต่างๆ ทั้งชอบและไม่ชอบ หากบุคคลมีความรู้ หรือคิดว่าสิ่งใดดีมีค่าจะมีทัศนคติที่ดีต่อสิ่งนั้น แต่หากมีความรู้มาก่อนว่าสิ่งใดไม่ดี ก็จะมีทัศนคติไม่ดีต่อสิ่งนั้น และอธิบายระดับความรู้ของ Bloom (1971) ที่ว่า ความรู้เป็นสิ่งที่เกี่ยวข้องกับการระลึกเรื่องราวๆ ไป กระบวนการ และสถานการณ์ ซึ่งเน้นในด้านความจำ การเกิดความรู้ว่ามีระดับก็ตาม ย่อมเชื่อมโยงกับความรู้สึกรู้สึก ซึ่งทำให้บุคคลมีความคิดและแสดงออกตามความคิดและ ความรู้สึก ดังนั้นจึงอาจกล่าวได้ว่าความรู้ เป็นตัวแปรที่ทำให้เกิดทัศนคติได้

4. ทักษะคิดที่มีต่อดนตรีคู่ใจของนักศึกษาระดับอุดมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร มีความสัมพันธ์กับการรับรู้ภาพลักษณ์เกี่ยวกับดนตรีคู่ใจ ดังคำอธิบาย Kotler Philip (2000) ที่กล่าวว่า “ภาพลักษณ์” เป็นองค์รวมของความเชื่อ ความคิดและความประทับใจ ที่บุคคลคลมีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งทัศนคติและการกระทำใดๆ ที่คนเรามีต่อสิ่งนั้นจะมีความเกี่ยวพันอย่างสูงกับภาพลักษณ์ของสิ่งนั้นๆ นอกจากนี้แนวคิดด้านภาพลักษณ์ของ (Jefkins Frank, 1977) ที่กล่าวว่า ภาพลักษณ์ เกิดจากความประทับใจซึ่งได้มาจากการได้มีความรู้และความเข้าใจในข้อเท็จจริงนั้นๆ นอกจากนี้กระบวนการเกิดภาพลักษณ์ของ Boulding (1975) อธิบายว่า ภาพลักษณ์เป็นความรู้ ความรู้สึกของคนเราที่มีต่อสิ่งต่างๆ โดยความรู้เป็นความรู้ที่เราสร้างขึ้นเองเฉพาะตน เป็นความรู้เชิงอัตวิสัย ซึ่งประกอบด้วยข้อเท็จจริง คุณค่าที่เราเป็นผู้กำหนด โดยแต่ละบุคคลจะเก็บสะสมความรู้เกี่ยวกับสิ่งต่างๆ รอบตัวที่ได้ประสบ และมีความเชื่อว่าเป็นจริง เนื่องจากคนเราไม่สามารถที่จะรับรู้และทำความเข้าใจกับทุกสิ่งได้ครบถ้วนเสมอไป เรามักจะจำได้เฉพาะบางส่วน ซึ่งอาจไม่ชัดเจนแน่นอนเพียงพอ แล้วตีความหมายหรือให้ความหมายกับสิ่งนั้นๆ ด้วยตัวเราเองตามความรู้และทัศนคติของเรา และยังคงสอดคล้องกับงานวิจัยของ อุทัยรัตน์

เมืองแสน (2555) ศึกษาเรื่อง ทศนคติของพนักงานไทยต่อภาพลักษณ์องค์กรจากประเทศญี่ปุ่น พบว่า ทศนคติของพนักงานไทยมีความสัมพันธ์ต่อภาพลักษณ์องค์กรของบริษัทข้ามชาติจากประเทศญี่ปุ่นในประเทศไทย

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัย

ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้

1. จากการวิจัยพบว่าความรู้มีความสัมพันธ์กับทัศนคติ ดังนั้น สถาบันการศึกษาที่มีภาควิชาดนตรีจีน หรือดนตรีกู่เจิงควรมีการส่งเสริมความรู้และประวัติความเป็นมาเกี่ยวกับดนตรีกู่เจิงให้เป็นที่รู้จักแพร่หลายรวมถึงวิธีการบรรเลงดนตรีกู่เจิงขั้นพื้นฐาน

2. จากผลวิจัยพบว่า การรับรู้ภาพลักษณ์เกี่ยวกับดนตรีกู่เจิงมีความสัมพันธ์กับทัศนคติที่มีต่อ ดนตรีกู่เจิง ดังนั้น สถาบันการศึกษาที่มีภาควิชาดนตรีจีนหรือดนตรีกู่เจิงควรสร้างความสัมพันธ์ระหว่างประเทศหรือมีโครงการแลกเปลี่ยนทั้งนักศึกษาและอาจารย์ผู้เชี่ยวชาญ ทั้งนี้เพื่อเป็นการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมและสร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างไทย-จีน

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

1. การศึกษาครั้งนี้ได้ศึกษาการเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชน และอินเทอร์เน็ต ในการศึกษาครั้งต่อไปควรศึกษาการเปิดรับข่าวสารส่วนบุคคล หรือนำรูปแบบการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) มาใช้ เช่น การสัมภาษณ์เชิงลึก การสนทนากลุ่ม การวิเคราะห์เนื้อหา เป็นต้น

2. การศึกษาครั้งนี้กำหนดกลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาระดับอุดมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร การศึกษาครั้งต่อไปควรศึกษากลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนทั่วไป เพื่อให้ทราบถึงการเปิดรับ ความรู้ ทศนคติ และการรับรู้ภาพลักษณ์เกี่ยวกับดนตรีกู่เจิงของประชาชนที่มีหลากหลายอาชีพ

เอกสารอ้างอิง

Bloom, B. S. Thomas J. and Madaus G. F. (1971). *Hand Book on Formative and Summative Evaluation of Student Learning*. New York : Mc Graw Hill Book Company.

Boulding, K. E. (1975). *The Image Knowledge in Life and Society*. Michigan : The University of Michigan.

Jefkins F. (1977). *Planned Press and Public Relation*. London : Blackie.

Kotler. P. (2000). *Marketing Management*. 10th ed. New Jersey : Prentice Hall Inc.

Mueangsaen, Uthairat. (2012). 'Attitude of Thai Employees towards the Image of Japanese Organization in Thailand,' *Valaya Alongkorn Journal of Review*. 2(1) : 35-63.

อุทัยรัตน์ เมืองแสน. (2555). "ทัศนคติของพนักงานไทยต่อภาพลักษณ์องค์กรจากประเทศญี่ปุ่นในประเทศไทย," *วารสารวไลยอลงกรณ์ปริทัศน์*. 2(1) : 55-63.

Naewna Newspaper. (2013). 'To Plait the Thailand and China Ties'. *Khun Haen* 34 : 11939. [December 2013].

หนังสือพิมพ์แนวหน้า. (2556). *สานสายสัมพันธ์ไทย-จีน*. คุณแทน. 34 : 11939. [ธันวาคม, 2556].

Schramm. W. (1973). *The Procces and Effects of Mass Communications*. IL : The University of Illinois Prss.

Uankham, Siriphon. (2001). *The Exposure to Knowledge Message and the Participation in Activity for the Environment among Students in the Schools Being Involved in the Project of Outstanding Environmental Creation for Extoling the King*. An M.Ed. Thesis. Bangkok : Chulalongkorn University.

ศิริพร อ้วนคำ. (2544). *การเปิดรับข่าวสารความรู้ การมีส่วนร่วมในกิจกรรมเพื่อสิ่งแวดล้อมของนักเรียนในโรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการโรงเรียน สร้างสรรค์สิ่งแวดล้อมดีเด่นเฉลิมพระเกียรติ*. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

Wongmontha, Seri. (1999). *How Important the Image Is!*. Bangkok : Theera Film and Sai tex Co. Ltd.

เสรี วงษ์มณฑา. (2542). *ภาพพจน์นั้นสำคัญไฉน*. กรุงเทพฯ : บริษัท ซีระฟิล์มและโซเท็กซ์ จำกัด.

Zimbardo, P. G. & Ebbesen, E. B. (1969). *Influencing Attitudes and Changing. Behavior*. Reading MA : Addison Wesley Publishing Co.